

פרק י"ג: (א) א"ר ישמעאל כיון שראה ר' נחוניא בן הקנה את רומי הרשעה שנטלה עצה על אבירי ישראל לאבד אותם, עמד וגילה סודו של עולם, מדה שהוא דומה למי שהוא ראוי להסתכל במלך וכסאו בהדרו ביפיו וחיות הקדש בכרובי גבורה ובאופני שכינה, כבזק מבוהל בחשמל נורא ברגיון שמוקף סביב לכסא בגשרין ובשלהביות שמתגברות ועולות בין גשר לגשר, ובאבק עשן ובריח זו שהיה מעלה כל אבק גחליו שהיה מחופה ומכסה את כל חדרי היכל ערבות ריקע בערפלי גחליו, וסורי"א שר הפנים עבד טוטרכיא"ל יו"י גאה. (ב) למה דומה זו לאדם שיש לו סולם בתוך ביתו לכל מי שנקי ומנוער מעבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים ולשון הרע ושבועת שוא וחלול השם ועזות פנים ואיבת חנם וכל עשה ולא תעשה שומר. (ג) א"ר ישמעאל אמר לי ר' נחוניא בן הקנה: בן גאים! אשריו ואשרי נפשו שכל מי שנקי ומנוער משמונה מדות הללו שטוטרכיא"ל יו"י וסורי"א עבדו מואס בהם. (ד) יורד ומסתכל בגאווה מופלאה ושררה משונה, גאווה של רוממה ושררה של זיהיון, שהן מתרגשות לפני כסא כבודו פעמים בכל יום ויום במרום, מיום שנברא העולם ועד עכשיו לשבח שטוטרכיא"ל יו"י מתנהג בה במרום.

פרק י"ד: (א) א"ר כיון ששמעו אזני התראה הזאת תשש כחי, אמרתי לו רבי אם כן אין לדבר סוף, שאין לך אדם שהנשמה בו שנקי ומנוער משמונה מדות הללו. אמר לי בן גאים, ואם לאו עמוד והביא לפני כל גבורי חבורה וכל אדירי ישיבה ואומר לפניכם, הרזין הסתורין הכבושין נפלאות, ואריגת המסכת ששכלול העולם וסלסולו עומד עליה, ושפוד שמים וארץ שכל כנפי ארץ ותבל וכנפי ריקעי מרום קשורין תפורין ומחוברין תלויין ועומדין בו, ונתיב סולם מרום שראשו אחד בארץ וראשו אחד על רגל ימין כסא כבוד. (ב) א"ר מיד עמדתי והקהלתי את כל הסנהדרין הגדולה וקטנה למבוי הגדול השלישי אשר בבית ה' ואני יושב על ספסל של שיש טהור שנתן לי אלישע אבי מחפץ יולדתי שהכניסה לו בכתובתה. (ג) ובא רבן שמעון בן גמליאל ור' אליעזר הגדול ור' אליעזר בן דמה ור' אליעזר בן שמוע ויוחנן בן דהבאי וחנוני בן חניכאי ויונתן בן עוזיאל ור' עקיבא ור' יהודה בן בבא, באנו וישבנו לפניו והיו כל המון חבירים עומדין על רגליהם, כי היו רואין כוביות של אש ולפידי אור שמפסיקין ביניהם ובינינו, ור"נ בן הקנה יושב ומסדר לפניהם את כל דברי מרכבה ירידה ועליה, האיך יורד מי שיורד והאיך יעלה מי שיעלה. (ד) וכיון שהיה אדם מבקש לירד למרכבה היה קורא אותו לסורי"א שר הפנים ומשביעו מאה ושנים עשר פעמים בטוטרוסיאי יו"י שהיה נקרא טוטרוסיאי צורט"ק טוטרכיא"ל טופג"ר (ס"א טופג"ר) אשרויליא"י זבודיא"ל וזהרריאל"ל טנדא"ל שוק"ד הודיא" (ס"א שקר הזיא"א) דהיבורין ואדירירין ה' אלקי ישראל. (ה) שלא יוסיף על מאה ושנים עשר פעמים ולא יגרע מהם, אם מוסיף או גורע דמו בראשו, אלא פיו יוציא שמות ואצבעות ידיו מאה ושנים עשר יספרו, מיד יורד ושולט במרכבה.

פרק ט"ו: (א) א"ר כך אמר ר"נ בן הקנה, בשבעה היכלות יושב טוטרוסיא ה' אלקי ישראל חדר בתוך חדר, ובפתח כל היכל והיכל שומרי הסף שמונה, ארבעה מימין המשקוף וארבעה לשמאל המשקוף. (ב) אלה שמותם של שומרי פתח היכל הראשון דהביאל וקשריאל גהוריאל ובזתיאל טופהיאל ודהריאל מתקיאל ושויאל, ואית דאמרין שיביאל. (ג) אלה שמותם של שומרי פתח היכל השני טגריאל ומתפיאל סרהיאל וערפיאל שהרריאל וסריאל רגעיאל [רגשיאל]. (ד) אלה שמותם של שומרי פתח היכל השלישי סהיביאל ושווריאל רצויאל ושלמיאל סבליאל וזההיאל דהריאל ובזריאל. (ה) אלה שמותם של שומרי פתח היכל הרביעי פחדיאל וגבורתיאל כזויאל ושכיניאל שתקיאל וערביאל כפיאל וענפיאל. (ו) אלה שמותם של שומרי פתח היכל החמישי תחיאל ועוזיאל גטיאל (גטיאל) וסעפריאל גרפיאל וגריאל דריאל ופלטריאל. (ז) אלה שמותם של שומרי פתח היכל השישי רומיאל וקצפיאל גהגהיאל וארסברסביאל עגרומיאל ופרציאל מחקיאל ותופריאל. (ח) ובפתח היכל השביעי זקופין ועומדין כל הגבורים, עריצים עזים וקפויים נוראים ומבוהלים גבוהים מהרים ולטושים מגבעות, קשתותם דרוכות והן בפנים, חרבות לטושות והן בידיהם, וברקים טורדין ויוצאין מגלגלי עיניהם וכוביות אש מחוטמם ולפידי גחלים מפיהם, וכובעין ושירונים הן מעוטרין, ורמחים וחניתות תלויות להן בזרועותם.

פרק ט"ז: (א) סוסייהם סוסי חשך סוסי צלמות סוסי אפלה, סוסי אש סוסי דם סוסי ברד, סוסי ברזל [עמוד 117] סוסי ערפל, סוסי שרוכבים עליהם, העומדים על אבוסי אש ומלאים גחלי רתמים ואוכלים גחלים מתוך אבוסייהם כשיעור מ' סאה בפה אחד, לשעור פה כל סוס וסוס שלשה כשיעור פתח מאבוסי של קיסריה. (ב) ונהרי אש בצד אבוסייהם, והיו שותים כל סוסייהם כשיעור אמת המים שיש בנחל קדרון שמוציאה ומחזקת כל מימי גשמים של ירושלים. והיה שם ענן למעלה מראשם, מזלף דם למעלה מראשם שלהם ושל סוסייהם. וזהו סימן ומדה של שומרי פתח היכל השביעי, וסוס כל פתח, כל היכל והיכל. (ג) והיו עולין כל בעלי יורדי המרכבה ואינם נזוקים, אף שהיו רואים כל היכל זה ויורדים בשלום, ובאים ועומדים ומעדין ראייה נוראה ומבוהלה, ומה שאין בו בכל היכל של מלכי בשר ודם. מברכין ומשבחין ומקלסין ומפארין ומרוממין ומהדרין, ונותנין כבוד ותפארת וגדולה לטוטרוסיא ה' אלקי ישראל, ששמח ביורדי מרכבה והיה יושב ומצפה לכל אחד ואחד מישראל. אימתי ירד בגאווה מופלאה ושררה משונה, בגאווה של רוממה ושררה של זיהיון, שמתרגשות לפני כסא הכבוד

שלשה פעמים בכל יום במרום, ומשנברא העולם ועד עכשיו לשבח. (ד') מלך ישר מלך נאמן מלך אהוב, מלך נחמד מלך סומך מלך עלוב, מלך עניו מלך צדיק מלך חסיד, מלך קדוש מלך טהור מלך ברוך, מלך גאה מלך גבור מלך חנון, מלך רחום מלך מלכי המלכים. (ה') ואדון הכתרים מחמד ומצפה טוטרוסיא ה' אלקי ישראל במדה שמצפה לגאולה ולעת ישועה ששמורה להם לישראל אחר חורבן הבית השני האחרון, ואימתי ירד היורד למרכבה, מתי יראה בגאות מרום, מתי ישמע קץ ישועה, מתי יראה עין לא ראתה, מתי יעלה ויגיד לזרע אברהם אוהבו.

פרק י"ז: (א') א"ר ישמעאל כשאתה בא ועומד על פתח היכל הראשון, טול שני חותמות בשתי ידיך אחד של טוטרוסיא יו"י ואחד של סוריא שר הפנים. של טוטרוסיא יו"י הראה אותו לעומדים לימין ושל סוריא הראה אותו לעומדים לשמאל, מיד כהביאל (דהביאל) השר שהוא ראש פתח היכל הראשון ופקיד על היכל ראשון ועומד לימין המשקוף, וטופהיאל שר העומד לשמאל המשקוף עמו, מיד תופסין אותך ומשלימין ומזהירין עליך לטגריאל השר שהוא ראש פתח היכל השני ועומד מימין המשקוף ומתפיאל השר העומד לשמאל המשקוף עמו. (ב') והראה אותם שני חותמות אחד של אדריהרון יו"י ואחד של אוהזיא שר הפנים, של אדריהרון הראה אותו לעומדין לימין ושל אוהזיא שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל, מיד תופסין אותך אחד מימיןך ואחד משמאלך עד שמוליכין ומוסרין ומשלימין אותך ומזהירין עליך לשבוריאל השר שהוא ראש פתח היכל השלישי ועומד לימין המשקוף ורצוציאל השר העומד לשמאל עמו. (ג') והראה אותם שני חותמות אחד של צורטק יו"י ואחד של דהבירון שר הפנים, של צורטק יו"י הראה אותו לעומדין לימין ושל דהבירון שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל, מיד תופסין אותך אחד מימיןך ואחד משמאלך ומוליכין לפניך שני שרים מלפניך ושני שרים מאחריך, ומשלימין אותך עד שמוליכין אותך ומזהירין עליך לפחדיאל השר שהוא ראש פתח היכל הרביעי ועומד לימין המשקוף, וגבורתיאל השר העומד לשמאל המשקוף עמו. (ד') והראה אותם שני חותמות אחד של זבוריאל יו"י ואחד של מרגיואל שר הפנים, של זבוריאל הראה לאותן העומדין לימין ושל מרגיואל שר הפנים הראה לאותן העומדין לשמאל, מיד תופסין אותך אחד מימיןך ואחד משמאלך עד שמוליכין אותך ומשלימין אותך ומזהירין עליך לתחיאל השר שהוא ראש פתח היכל החמישי ועומד לימין המשקוף ועוזיאל השר העומד לשמאל המשקוף עמו. (ה') והראה אותם שני חותמות אחד של טוטריאל יו"י ואחד של זהפניריא שר הפנים, של טוטריאל יו"י הראה לעומדין לימין ושל זהפניריא שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל, מיד תופסין אותך שלשה שרים מלפניך ושלשה שרים מאחריך וכו'. (ו') מפני ששומרי היכל הששי היו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה, שלא ברשות, והיו מצווין עליהם [שלא לעשות כן] ומכין אותם ושורפין אותם ומעמידים אחרים במקומיהם, ואף אחרים העומדים תחתיהם כך היא מדתם, אינם מתייראים ומעלים ללב לומר למה אנו נשרפין וכי מה הנייה יש לנו שאנו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה, שלא ברשות. ועדיין כך היא מדתם של שומרי היכל הששי.

פרק י"ח: (א') אר"י אמרו לי כל חבורה: בן גאים! אתה מושל באור של תורה כר' נחוניא בן הקנה, ראה אם החזרתו וישב אצלנו מצפייה שהיה מציץ ויאמר לנו מה הוא מירודי מרכבה ולא מירודי מרכבה שהן פוגעין בהן שומרי היכל הששי ולא היו נוגעין ביורדי מרכבה כל עיקר, מה הפרש בין אלו לאלו, (ב') אר"י מיד נטלתי מטלית של מילת [אשר] פרח בה, ונתתי אותה לר' עקיבא ור"ע נתנה לעבד שלנו לומר: לך העמיד מטלית זו אצל אשה שטבלה ולא עלתה לה טבילה שהטבילה, שאם תבא אותה האשה ותאמר מדת ווסתה לפני חבורה בידוע שאחד אוסר והרוב מתירין, אמרו לאותה אשה תגעי בה במטלית זו בראש אצבע צרדה של יד ואל תדרכי ראש האצבע עליה אלא כאדם שנוטל עצה מגלגל עיניו שנפלה, מדחה אותה ברמיזה. (ג') הלכו ועשו כן והניחו את המטלת לפני ר' ישמעאל, נעץ בה מורביא של הדס מלאה פליטון ששרו באפלסמון נקי [עמוד 118] והניחה על ארכובותיו של ר' נחוניא בן הקנה, מיד פטרוהו מלפני כסא הכבוד שהיה יושב ורואה בגאווה מופלאה ושררה משונה, בגאווה של רוממה ושררה של זיהיון שמתרגשות לפני כסא הכבוד שלשה פעמים בכל יום ויום במרכבה, משנברא העולם ועד עתה לשבח. (ד') ובקשנו ממנו מי הוא מירודי מרכבה ולא מירודי מרכבה, אמר לנו אלו בני אדם שהיו לוקחין אותם יורדי מרכבה ומעמידין אותם למעלה מהם ומושיבין אותם לפניהם ואומרין להם צפו וראו והאיזנו וכתבו כל מה שאני אומר, וכל מה שאנו שומעין מלפני כסא כבוד, ואותם בני אדם אינם הגונים לכך, לפיכך היו פוגעין בהם שומרי פתח היכל הששי. היו זהירין שתבררו לכם בני אדם כשרים והם מחבירים הבדוקים. (ה') כשאתה בא ועומד על פתח היכל הששי, הראה שלשה חותמות של שומרי פתח היכל הששי לקצפיאל השר שחרבו שלופה בידו וטורדין ויוצאין ממנה ברקים, והיה מעוררה על כל מי שאינו ראוי להסתכל במלך וכסא, ואין כל בריה שממחה בידו, וחרבו שלופה צווחת, ואומרין וכו' ועומדין במשקוף לימין. (ו') ואחד של דומיא"ל, וכי דומיא"ל שמו והלא אביר גהידריה"ם שמו, למה נקרא שמו דומיא"ל, א"ר ישמעאל כך אמר ר' נחוניא בן הקנה, בכל יום ויום בת קול יוצאת מערבות רקיע ומכריז ואומר, בית דין של מעלה כך אומרים טעום ובר מנצ"ה זפוכ"י גש"ש געש"ה ה' אלקי ישראל קרא אותו דומיא"ל על שמי, ומה שאני רואה מחריש כך דומיא"ל רשות שלי משקוף של ימין, והוא אתו קצפיאל השר ואין לו עליו לא איבה ולא שנאה ולא קנאה ולא תחרות, אלא אלו לכבודי ואלו לכבודי.

פרק י"ט: (א') זהרריאל ופעלי פעליו, שני חותמות הללו הראה מי שהוא לקצפיאל, וברוניה הראה לדומיאל השר, שר ישר ועלוב, מיד היה קצפיאל השר דורך קשתו ועטש ומביא לך רוח סערה, ומושיב אותך בקרון של נוגה, ומתקיע לפניך שמונת אלפים רבבות קרנים ושלת אלפים רבבות שופרות וארבעת אלפים רבבות חצוצרות, ודומיאל השר תופס דורן והולך לפניך. (ב') ומה דורן? אמר ר"י כך אמר ר"נ בן הקנה: רבי, דורן זה שהיה דומיאל השר תופס לפני קורין של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה, לא דורן של כסף או של זהב, אלא עוזבין (מניחין) אותו לאותו אדם ולא היו שואלין אותו לא בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל ששי ולא בהיכל שביעי, אלא הוא מראה להם חותמו והם עוזבין אותו ונכנסו. (ג') ובפתח היכל ששי דומיאל השר שומר הסף של ימין לפתח היכל ששי יושב על ספסל של ליתיק טהור שבו זיו מאורות רקיע כברייתו של עולם, ארסטאן ומיר"א ארסטאן וכנפינ"ן צמנ"ש ערנ"ה (ס"א ערגנ"ה) ה' אלקי ישראל ודומיאל השר מקבל אותו בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל של ליתיק טהור ויושב אצלו על ימינו.

פרק עשרים: (א') והיה אומר לו שתיים אני מעיד ומתרה כך, אין יורד היורד למרכבה אלא שיש בו שתי מדות הללו, מי שקרא תורה ונביאים וכתובים ושונה משניות מדרש הלכות ואגדות ופתרון הלכות איסור והיתר, ומי שקיים כל לאו הכתוב בתורה ושומר כל הזהרות של חוקים ושל משפטים ושל תורות שנאמרו למשה בסיני, (ב') אם, אמר לו לדומיאל השר, יש בו כל אחת משתי מדות הללו היה דומיאל השר נזקק לו לגבריאל הסופר וכותב לו את הנייר בסקרייא שלו, קורין לאותו אדם לומר כך וכך תורתו של פלוני כך וכך מעשיו, ומבקש לכנס לפני כסא כבודו. (ג') וכיון שהיו רואין שומרי פתח היכל השביעי לדומיאל ולקצפיאל ולגבריאל שהן באין לפני, קורין לאותו אדם שזוכה ויורד במרכבה, מכסין פניהם ויושבין, שהיו זקופין ועומדין ומתירין את הקשתות הדרוכות ומחזירין את החרבות הלטושות אל נדנן, ואעפ"כ צריך להראות להם בחותם גדול וכתר נורא טאר"ס ובר משגי"ה ובעשפט"ש ה' אלקי ישראל, והיו נכנסין מפני כסא כבודו והיו מוציאים מלפניו כל מיני זמר ושירה והיו מזמרין ובאין לפניו, עד שמעלין אותו ומושיבין אותו אצל הכרובים אצל האופנים אצל חיות הקדש, והוא רואה נפלאות וגבורות, גאון וגדולה קדושה וטהרה אימה ענוה וישרות. באותה השעה א"ר ישמעאל שמושל החבירים למדה זו, לאדם שיש לו סולם בתוך ביתו שהיה עולה ויורד בו ואין כל בריה שממחה בידו. ברוך אתה ה' חכם הרזים ואדון הסתרים, אמן ואמן.

פרק כ"א: (א') א"ר ישמעאל קצף עלי רבן שמעון בן גמליאל, אמר לי כמעט רגע נזף בנו זהפטריא"י המליל אותנו כסובין, מפני מה היה לך שגגת זדון עמנו, כסבור אתה שיונתן בן עוזיאל אדם קטן בישראל, מה אם ירד סתם ובא ועמד על פתח היכל שביעי? א"ר ישמעאל הלכתי וכעסתי כנגד ר' נחוניא בן רבינו. (ב') לאמר: נשיא כעס עלי למה לי חיים? א"ל בן גאים אם לאו, מה כבודי אצליכם? שמתו בפיכם נביאים וכתובים משנה ומדרש הלכות ואגדות ופירושין הלכות איסור והיתר, אילמלי סתרי תורה שהכנסתי מכם כלום באתם לפני? יודע אני על מה באתם, לא באתם אלא על שומרי פתח היכל שביעי. (ג') לך אמור לנשיא, לכל שומרי פתחי היכלות הששה יש רשות להזכיר את שמותם של כל אחד ואחד מהם וליגע בהם, אבל שומרי פתח היכל השביעי משמות שלהם מבוהל אדם ואין יכול ליגע בהם, לפי שכל אחד ואחד מהם שמו נקרא על שם מלכו של עולם, לא פירשתי אותם עד עכשיו שאתה אומר לי פרוש, בואו ועמדו על רגליכם, וכל אחד ואחד מכם כששמו יוצא מפי, כרעו ותפולו על פניהם. מיד באו כל גבורי תורה חבורה וכל אדירי ישיבה ועמדו על רגליהם לפני ר' [עמוד 119] נחוניא בן הקנה, והוא אומר והם נופלין על פניהם והסופרים כותבים.

פרק כ"ב: (א') אלה שמותם של שומרי פתח היכל שביעי זהפנוריא יו"י שר נכבד ונחמד, אבירזיהאי יו"י שר נכבד ונחמד ונורא, אטריגיאש יו"י שר נכבד ונחמד נורא ומבוהל, נגרניאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא ומבוהל ויקר, ענפיאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא ומבוהל ויקר ומפואר, נעזוריאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא ומבוהל ויקר ומפואר ועז, סטיאל יו"י שר נכבד ונחמד ומבוהל יקר מפואר עז ואדיד, ענפיאל יו"י שר ששמו נזכר לפני כסא כבודו שלשה פעמים בכל יום ויום מיום שנברא העולם ועד עכשיו לשבח, מפני מה, מפני שטבעת של חותם של שמים וארץ מסורה בידו. (ב') וכיון שהיו רואים אותו כל מי שבמרומם כורעין ונופלין ומשתטחין לפניו, מה שאין כן במרום, ואם תאמר לפני שר הפנים - אין נופלין אלא מן העומדין חוץ לפני כסא כבודו, שאין משתחיים לו לשר הפנים, ולפני ענפיאל השר הן משתחויין מרצון ומרשות אנטורו"ס רבו הגדול יאפמי"ל שנ"ת מרצ"ע ה' אלקי ישראל. (ג') אלה שמותם של שומרי פתח היכל שביעי של ירידה, שלשה הפרש משמותם של עליה, נורפיאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא שהיה נקרא אבירזיהאי יו"י, דלוקיאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא לבכפיאל יו"י, יקריאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא שהיה נקרא אטריגיאש יו"י, ישישיאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא שהיה נקרא בנאיאל יו"י, נורפיניאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא שהיה נקרא שקדיהאל יו"י, נעורריאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא שהיה נקרא זוהליאל יו"י, ענפיאל יו"י שר נכבד ונחמד נורא ומבוהל ויקר ומפואר ועז ואדיר וחזק ישר ואמיץ שהיה נקרא טופריאל יו"י. (ד') ולמה נקרא שמו ענפיאל, מפני ענף כתריו שהיה מונח בראשו שהיה חופה ומכסה את כל חדרי היכל ערבות רקיע כיוצר בראשית, מה יוצר בראשית כתוב מקרא עליו כסא שמים הודו אף ענפיאל השר עבד שנקרא על שם רבו כך, ולמה חביב ונחמד מכל שומרי פתחי היכלות? מפני שפותח פתח היכל השביעי וסוגר אותו לפני כסא

כבודו, שסילול מתוכו ועומד נגד פתח היכל השביעי, ומאתים וחמשים ושש כנפים יש בכל חיות הקדש נגד פתח היכל השביעי. (ה) גדולה מכולם חמש מאות ושנים עשרה עינים יש בארבע חיות נגד פתח היכל השביעי, של צורת פנים שלהם, פנים של ששה עשר עשר פנים יש בכל חיה וחיה נגד פתח היכל השביעי.

פרק כ"ג: (א) וכיון שהיה אדם מבקש לירד במרכבה היה ענפיאל פותח לו דלתות פתח היכל השביעי, והיו אותן עינים (כל עין ועין אחת מעיני הקודש פקועה כשיעור כברה גדולה) של מבינים, ומראה עיניהם כברקים ירוצצו חוץ מעיני כרובי גבורה ואופני שכינה שהן דומות ללפידים אור ושל שלהבת גחלי רתמים. (ב) והיה אותו אדם זוע ומזדעזע ומרתיע מתבהל ונבהל מתעלף ונופל לאחוריו, והיה סומכו ענפיאל השר, הוא וששים ושלושה שומרי פתחי שבעה היכלות, והיו כולם עוזרים אותו ואומרים לו אל תירא בן זרע אהוב, היכנס וראה מלך ביפיו, אין אתה נשחת ואין אתה נשרף. (ג) מלך ישראל הוא מלך נאמן הוא, מלך עלוב הוא מלך עשיר הוא, מלך צדיק הוא מלך חסיד הוא, מלך קדוש הוא מלך טהור הוא, מלך ברוך הוא מלך גאה הוא, מלך גבור הוא מלך חנון הוא, מלך רחום מלך שפל, ברוך הוא. (ד) והם נותנים בו כח, מיד תוקע קרן ממעל לרקיע אשר על ראשם וחיות הקדש מכסין פניהם וכרובים ואופנים מחזירין פניהם והוא נכנס ועומד לפני כסא כבודו.

פרק כ"ד: (א) כיון שעמד לפני כסא כבוד פותח ואומר שירה, שכסא כבוד משורר בכל יום ויום תהלה שירה וזמרה, ברכה שבח והלל וקילוס, תודה והודיות נצוח ונגון, הגיון גילה זהלה שמחה וששון, רננות נועם ענוה נוה אמת צדק ויושר, סגלה נוי ופאר ועוז, עילוס ועילוז ועילויץ ועילוי, נחת ומנוחה ונחמה שלוה השקט ושלום, שאנן בטח וטובה, אהבה חמדה חן וחסד ויופי, תאר אדר וחמלה, זיו וזוהר זכות, זורח נוגה אור, ענף סיגוב פלאות וישע, רוקח ממולח מאור ואדירות עזירות עריצות כח, גובה ויקר חזק וממשלה ואמיץ, נסוי נשואי רוממה וזיהיון, עוזו גבורה חיל, קדושה וטהרה ונקיון, גאווה ומלכות, הוד והדר כבוד ותפארת לזהרריאל ה' אלקי ישראל, מלך מפואר המעוטף בתפארת המהודר ברקמי שיר, מהודר בהוד וכבוד והדר, עטרת גאות וכתר נוראות ששמו ערב לו וזכרו מתוק לו וכסאו מפואר לו, והיכלו מהודר לו וכבוד נחמד לו, והוא נאה לו ומשרתיו מנעימים לו, וישראל עזוז נפלאותיו, מלך מלכי המלכים אלקי האלקים ואדוני האדונים, המסובב בקשרי כתרים מוקף בענפי נגידי נוגה שבענף, הודו כסה שמים הדרו יופיע מרומים, ומיופיו יתבערו תהומות ומתוארו יתבערו שחקים, וגאים מפליט תוארו ואיתנים מפוצץ כתר, יקרים טורד חלוקו וכל עצוב ישמח בדברו, ירננו דשאים בשמחתו מדברו יזלו בשמים, טורדין ויוצאין יקרים בלהבי אש, נותן לשוחריהן בשלוה למקומן, מלך אהוב נחמד ונעים ונקי, מתגבה על המלכים, וגאה המתגאה על הגאים, הדור המתנשא על האיתנים ומתרומם על הנוראים, פאר מלכים תהלה לבחורים, סגולה לקדושים עלוב לעלובים, ערב בפי קוראיו מתוק למייחלי שמו, צדיק בכל דרכיו וישר בכל מעשיו נאה בכל מדותיו, זך בעצה ובדעת ברור בכינה ובעלילה, עד לכל דבר, דיין לכל נשמה, שופט בכל מדה, אביר בכל חכמה ובכל רז, אדיר בקדושה ובטהרה, מלך אמת ויחיד, מלך ממית ומחיה מלך חי וקים לעולמים, מלך אומר ועושה ומכלכל, מלך יוצר כל, מכה ובורא כל רפואה, מלך עושה כל ברכה ומכין כל טובה, מלך [עמוד 120] דן כל מעשיו ומכלכל כל יצוריו, מלך רם ורך לכל שפל, ולכל אמיץ חזק הוא, מלך רם ונשא נשגב ונפלא, ידיד וישיש ישראל ונאמן יקר ונכבד, חזק ואמיץ צדק ואמת קדוש וטהור, חסיד גדול וגבור, עז איתן יקר ונורא ומבוהל, סלולו על שכלולי גאווה, מתוכן על עטורי פאר בחדרי היכל גאווה, עז איתן יקר נורא איתן ומבוהל, רואה ממעמקים צופה במסתרים מביט במחשכים, בכל מקום שם הוא, בכל לבב שם הוא, וחפצו לא להמיר ולא להשיב את דברו ולא לאחז את רצונו, ולא מקום לנוס ממנו ואין סתר להסתור ולהחבא מפניו, תמלוך לעולמים, ימלוך כסאך לדור דורים, מלך רחום וחנון מוחלן וסולח, מגלגל ומעביר, תתהדר בכל שיר תתפאר בכל נועם, תתרומם על היכל גאווה, תתנשא על עטורי פאר, תתגבה בכל המעשים תתגאה על כל יצורים, תתכבד על כסא כבודך, תתיקר על כלי חמדתך, תתברך בכל הברכות, תשתבח בכל התשבחות, תתהלל בכל ההילול, תתקלס בכל הרננות, תתגדל לעולמים תתקדש עדי עד, טוטרוסיא ה' מלך כל העולמים אדון כל המעשים חכם בכל הרזים מושל בכל הדורות, אל אחד אשר מעולמים, מלך יחיד אשר לנצח נצחים סלה. - ואראה כעין חשמל היה נזקק ועומד ובורר ביורדי מרכבה בין שראוי לירד למרכבה, ואם היה ראוי לירד למרכבה כיון שאומרים לו היכנס ואינו נכנס וחוזרין ואומרים לו היכנס ומיד נכנס היה משבחין אותו לומר בודאי זה מיורדי מרכבה, אבל אם אינו ראוי לירד למרכבה כיון שאומרים לו אל תכנס והוא נכנס מיד מטילין עליו מגזרי ברזל, מפני ששומרי פתח היכל הששי מטילין ומשליכין עליו אלף אלפים גלי מים ואין שם אפילו טיפה אחת, ואם אמר מים הללו מה טיבן? מיד רצין אחריו כסקילה, אומרים לו ריקה שמא מזרעו של מנשקי עגל אתה ואין אתה ראוי לראות במלך וכסאו, אם כן הוא בת קול יוצאה מערבות רקיע לומר יפה אמרתם מזרעו של מנשקי עגל הוא ואינו ראוי לראות במלך וכסאו, לא זו משם עד שמטילין בו אלף אלפים מגזרי ברזל. (ז) מי כמוך אלקי ישראל, בעל גבורות ה' אלקי ישראל, יכרעו וישתחוו עליונים ותחתונים לפניך ה' אלקי ישראל, יהדרו שרפים ויברכו רננות לפניך ה' אלקי ישראל, יהללך כסא כבוד ולך יתן גאות ורבות עוז ותפארת לפניך ה' אלקי ישראל, משרתיך יכתרו לך כתרים וישירו לך שיר חדש וימליכוך נצח ותקרא אחד לעולם ועד, לפניך יברכו לפניך יברכו לפניך ישבחו, לפניך יפארו לפניך ירוממו, לפניך יודו כי אתה ה' אלקי ישראל גבור חיל ורב להושיע. ברוך אתה ה' חכם הרזים אדון הסתרים, אמן.